Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26263
Copyright: Admont, Benediktinerstift

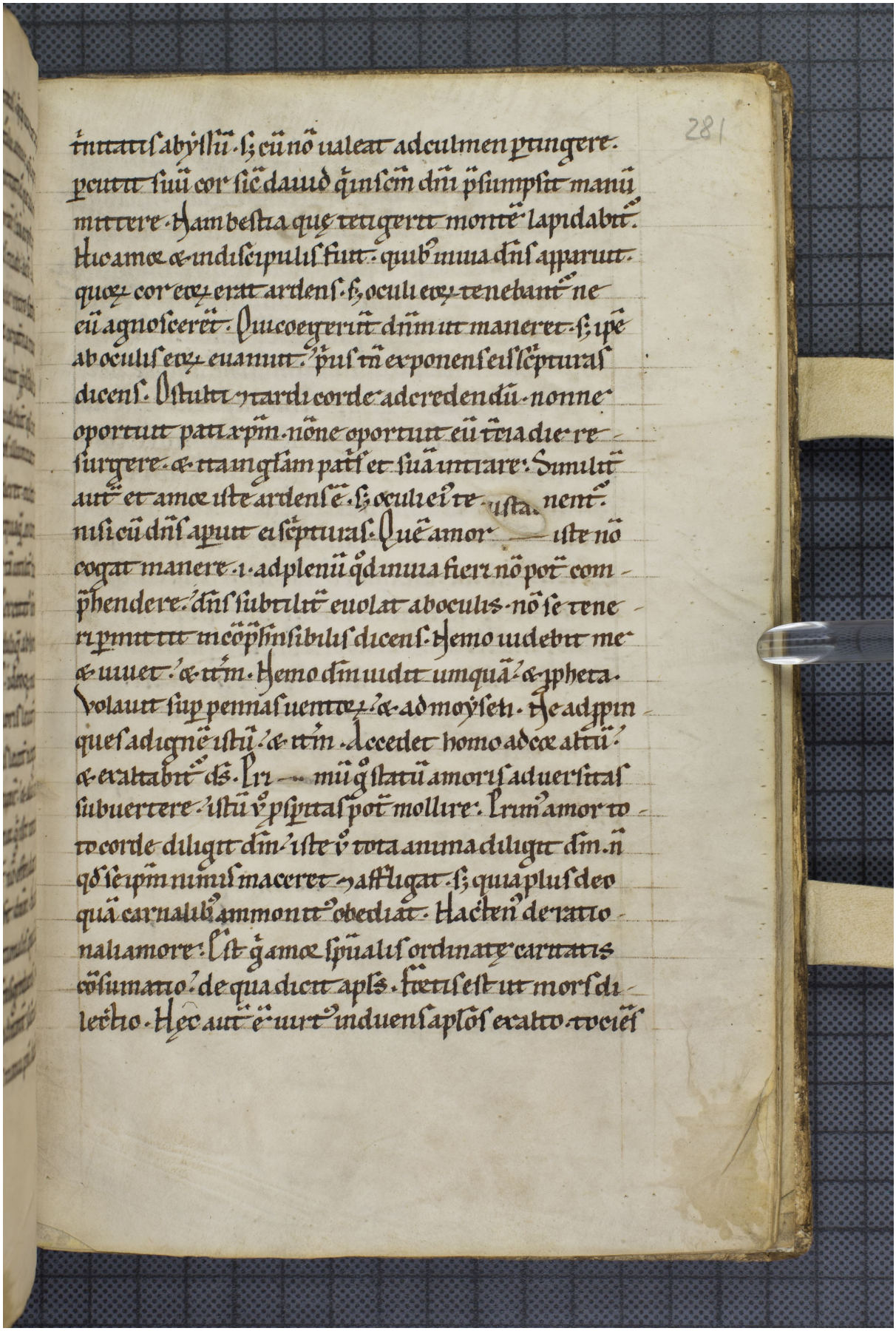

281

tuitatis abyssū. s; eū nō ualeat adculmen pungere.
pcutit suū cor sic dauid q̄ insc̄m dn̄i psumpsit manū
mittere. Ham bestia que tetigerit monte lapidabit.
Hic amor a. in discipulis fuit. quib̄ mua dn̄s apparuit.
quor cor eor erat ardens. s; oculi eor tenebant ne
eū agnoscerēt. Qui coegerūt dn̄m ut maneret. s; ipe
ab oculis eor euanuit. pus tn exponens eis scpturas
dicens. O stulti et tardi corde ad credendū. nonne
oportuit patiri pm. nōne oportuit eū tertia die re
surgere. a. tta ngiam pati et suā intrare. Similit
aut et amor iste ardens. s; oculi ei te ista nent.
nisi eū dn̄s aperuit ei scpturas. Que amor iste nō
cogat manere. i. ad plenū qd inuia fieri nō pot com
phendere. dn̄s subtilit euolat ab oculis. nō se tene
ri permittit in cōphensibilis dicens. Hemo uidebit me
a. uiuet. a. ttm. Hemo dm uidit umquā. a. ipheta.
Volauit sup pennas uentor. a. ad moyseti. He ad pin
ques adignē istū. a. ttm. Accedet homo ad cor altū.
a. exaltabit ds. Pri — mū q̄ statū amoris aduersitas
subuertere. istū v psperitas pot mollire. Prim amor to
to corde diligit dm. iste v tota anima diligit dm. n
qd se ipm nimis maceret. afflugat. s; quia plus deo
quā carnalib̄ ammonitis obediat. Hactenus de ratio
nali amore. Est q̄ amor spualis ordinate carnalis
cōsumatio. de qua dicit apls. fortis est ut mors di
lectio. Hic aut ē uirtus induens aplos exalto. tociet